

ventionis Officiorum Ordinis immediate incurrenda, ne ullo unquam tempore quovis pretextu, vel quaesito colore permittant, aut consentiant, Sæculares quoscumque ingredi septa suorum Conventuum deferendo per Sylvas, Hortos, & Prata sclopos ad venandum, sive aliarum generum, vel illa apud Fratres tam Superiores, quam Subditos deponere, pariterque ludere quomodolibet per Claustra, aliaque loca publica, vel privata ipsorum Conventuum, & convivere, ac pernoctare in eis ultra triduum, tantum piæ hospitalitatis titulo: & sic servari mandat. Non obstantibus &c. Romæ prima Decembris 1679. ita reperitur in Registro authographo Sacræ Congregationis negociis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ. In quorum fidem &c. Romæ hac die 9. Augusti 1685. B. Panciaticus Secretarius.

§.1. Cum autem sicut dilectus filius Franciscus Diaz a S. Bonaventura Charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici Concionator, & Theologus, ac pro Ultramontana familia Fratrum dicti Ordinis in Romana Curia Vicecommissarius Generalis Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmus subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiti plurimum desideret: nos ipsius Francisci Vicecommissarii Generalis votis hac in re quantum cum Dño possimus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ congregationis Cardinalium.

§.2. Decernentes easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dicti Ordinis, illiusque Provinciarum, & Conventuum quorumvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Preces Vice-Commissarii Gen. Fratrum Ultram.

Confirmatio relati Decreti

Claufulæ.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostense.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscat. die XX. Sept. MDCLXXXV. Pontificatus nostri Anno Nono.

CLVIII.

Confirmantur Statuta Capituli Generalis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia, & innovatur Constitutio Pii V. circa elemosynas Prædicatorum, & Bibliothecas Communes.

Dat. 16. Oct. 1685. An. 10.

Alia Statuta Cap. Gen. habentur Urb. VIII. Constit. ed. 1625. Nov. 20., P. 3. Nonnulla etiam extant Constit. ed. 1679., Nov. 22., P. 4., & Constit. ed. 1686., Jun. 19., P. 10. legitur quoddam Decretum de Syndicis.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus Diaz a Sancto Bonaventura Lector Generalis Jubilatus, Charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici Concionator, & Theologus ac pro ultramontana familia Fratrum Minorum Ordinis S. Francisci de Observantia nuncupatorum in Romana Curia Vicecommissarius Generalis, quod dudum videlicet anno 1633. in Capitulo Generali dicti Ordinis circa elemosynas, quæ Concionatoribus ejusdem Ordinis fieri solent, & circa libros Fratrum Defunctorum Communibus Bibliothecis Conventuum Ordinis hujusmodi applicandos, ipsarumque Bibliothecarum conservationem, & incrementum, ac Bibliothecariorum institutionem facta fuerunt pro utraque familia nonnulla statuta tenoris, qui sequitur, videlicet.

§.1. Prædicatoribus quicumque elemosynas prædicationis pretextu oblatas penitus non recipiant; nec de illis sub quovis pretextu, vel quaesito colore disponere, aut quomodolibet tractare præsumant, & audeant, sed si absoluta prædicatione, vel ante contigerit fieri a quovis genere personarum Prædicatoribus ipsis elemosynarum oblationem respondeant, Syndicis Conventuum dumtaxat libere, & integre transmittendam, & consignandam fore. Quod si consiterit quempiam Prædicatorem per se, aut per alios pecuniam recipere, vel recepisse, proprietatis pœna omnino puniatur, & actibus legitimis per sexennium privetur, quam pœnam etiam Guardiani subeant, si eorum culpa, vel negligentia contra fieri contigerit.

§.2. Adco nihil penduntur hæc temporibus Conventuum nostrorum Bibliothecæ communes, ut quæ alias diligentius recte splendorem, nunc vero negligentius deserta dedecus potius Religioni afferre videantur. Ut igitur opportunum adhibeamus tanto malo remedium, præcipimus Provincialibus Ministris sub pœna privationis officio-

Statuta hujusmodi edita fuerunt in Cap. Gen. an. 1633.

Primum Statutum de elemosynis Prædicatorum.

Secundum de Bibliothecis communibus.

hibuit, non ubique, prout par esset, accurate observentur. Nobis propterea dictus Franciscus Vicecommissarius humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur.

§.6. Nos igitur ipsum Franciscum Vicecommissarium specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, statuta præinserta in d. Capitulo Generali, sicut præmittitur edita, & a memorato Urbano prædecessore confirmata, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus pariter, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Præterea præfati Pii prædecessoris vestigiis inhaerentes omnibus, & singulis personis Ecclesiasticis, Sæcularibus, & regularibus, quoscumque status, gradus, ordinis, vel conditionis existant, etiam si Pontificali dignitate præfulgeant, eadem auctoritate harum serie mandamus, ne ex Bibliothecis Conventuum, & Domorum Regularium Ordinis prædicti, aut eorum aliqua librum aliquem, aut quaternum furto subtrahere quoquo modo præsumant: Nos enim quoscumque subtrahentes excommunicationis sententiæ subjacere volumus, & decernimus ipso facto, a qua nullus ab alio, quam a Nobis, vel Romano Pontifice pro tempore existente possit, nisi dumtaxat in mortis articulo, absolutionis beneficium obtinere.

§.7. Decernentes pariter easdem præsentis literas semper firmas validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quancumque spectabit inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit dicti Ordinis, ejusque Provinciarum, & Conventuum quorumlibet, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.9. Volumus autem, ut præsentium literarum exemplum, saltem quoad ea, quæ ad Bibliothecas prædictas pertinent, in valvis earumdem Bibliothecarum, aut alio illarum loco conspicuo, ubi ab omnibus cerni, & legi possit affixum assidue remaneat. Utque earumdem præ-

Preces Vice-Commissarii Ultram.

Confirmatio relatorum Statutorum.

Item innovatio hujusmodi Constitutionis.

Claufulæ.

torum irremissibiliter incurrenda, ut vigilantius curent Defunctorum Fratrum libros fideliter, & quanto citius fieri poterit, transmittendos in communes Bibliothecas, præcipientes insuper universis Superioribus, quoscumque gradus, & dignitatis existant; universis etiam subditis sub pœna excommunicationis ipso facto incurrenda, & sub aliis item gravissimis pœnis ad Superiorum beneplacitum infligendis, ut nullo modo, nec per se, nec per Apostolicum Syndicum, sub quovis pretextu, quaesito colore, occasione, vel causa, alienent, vendant, commutent, donent, aut quomodolibet aliter fraudent, vel distrahant Defunctorum Fratrum libros, aut eos, qui ad particulares Bibliothecas quavis ratione pertinent, vel quocumque modo, seu titulo fuerint, etiam deinceps Monasterio acquisiti.

§.3. Verum ad opportunam communium Bibliothecarum restaurationem, continuam accretionem, & perpetuam conservationem, præcipimus omnibus Superioribus Provincialibus sub propriorum officiorum privatione, ut quolibet anno ducentos ad minus aureos nummos Diffinitorum interventus, & consilio de communibus elemosynis expendendos studeant in libros, consimili eorundem Diffinitorum interventus, & Consilio communibus Bibliothecis applicandos.

Tertium de eorum observatione, & accretione.

Quarum de Bibliothecis.

§.4. Sed cum ratio dicat, & experientia doceat, Bibliothecas communes brevi temporis spatio consumptum iri nisi Bibliothecarii instituantur, qui libros disponant, ordinent, in classes redigant, purgant, reficiant, reparent, ac cætera præsent, quorum executione prædictæ Bibliothecæ suo pristino splendore reddantur, & in obtento decore serventur: consulto præcipimus Provincialium Ministris sub pœna privationis officiorum, ut tempore Capituli, & Congregationis, omnium Bibliothecarum instituentos curent Bibliothecarios, qui vel prædicationis munere præditi sint, vel saltem qui universali, & competenti quadam facultatum, librorumque noticia polleant. Memoratarum Bibliothecarum libris uti possint Prædicatorum, & Lectores præsertim iis tamen legibus, ut schedulam, quæ acceptorum librorum numerum contineat, quæque propria manu accipientium libros subsignata sit in manibus relinquunt Bibliothecariorum, qui nequeat nisi unius mensis spatium ad summum traditorum librorum usum permittere, itaut absoluto mense, accommodatos libros repetant, eosque Bibliothecis, ad reliquorum Fratrum usum restituendos omnino procurant. Bibliothecarii, qui distorum librorum restitutionis executionem omiserint, propriis officiis spolientur, & Fratres, qui acceptos libros restituere noluerint, ulteriori librorum participatione privati existant.

Prædicta Statuta confirmata fuerunt ab Urb. VIII.

Inobservantia eorum nec non Constitutionis Pii V. de libris furto sublati.

§.5. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, licet statuta hujusmodi subinde a Fel. rec. Urbano Papa VIII. prædecessore nostro de consilio tunc existentium S.R.E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum confirmata fuerint, nihilominus illa, prout etiam quædam literæ rec. me. Pii Papa V. prædecessoris pariter nostri die 4. Novembris 1568. in forma Brevis (ut asseritur) expeditæ per quas libros & dictis Bibliothecis furto subtrahi, sub pœna excommunicationis, cujus absolutio Romano Pontifici reservata esset, pro-

qui etiam in punctis consultandis, rationes suas, pro, vel contra proponet, simulque post Abbates, vel eorum Procuratores, secundum ordinem professionis locum obtinendo, votum consultivum habeant. Hi missi Procuratores e suis quatuor eligere poterunt, qui votum etiam decisivum, post Abbates supradicto modo, habebunt. Cum autem omnes tam Abbates, quam Procuratores, ad locum, in quo Capitulum celebrari debet, convenerint, Majori Sancti Spiritus Missa decantata, cui omnes intererunt, sumptoque per singulos Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramento accedent ad Capitulum; tum Præfex, brevi exhortatione facta legitimam esse Congregationem, declarabit: in aliis autem agendis, præsertim quoad electionem Præfidis, & Diffinitorum, ferendaque suffragia observabunt ea, quæ juxta Sacrorum Canonum dispositionem servanda sunt.

Præfex autem, & Diffinitores electi nominabunt, & instituent tres Causarum Auditores, Abbates duos, & Procuratorem Conventualem unum, qui temporalem statum Monasteriorum examinant, summas receptarum, & expensarum, creditarum quoque, & debitarum pecuniarum, cuique Monasterio, ex Brevibus computorum triennii præcedentis cujuslibet Monasterii, quæ Procuratores ipsi tradere tenebuntur, inspicient, etiam quem ipsi Auditores excessum in administratione temporalium animadverterint, ad Diffinitores deferent, qui pro bono Monasteriorum, prout expedire viderint, super his providebunt.

Diffinitorum auctoritas tempore dumtaxat Capituli Generalis durabit; ac tam Præfex, quam ipsi Diffinitores, ac Visitatores, non solum quando in officio erunt, sed in perpetuum ad servandum silentium statim electi, præfatis juramento se obstringent.

Protocollo quoque Capituli Generalis, & Visitorum, si Præfidi, & Visitorum arbitrio asservari ulterius necesse non sit, comburentur; quæ vero servanda erunt, ita caute custodientur, ut nullo modo in illorum deveniant manus, quos Visitatio, & accusatio concernere potest.

S. 2.

De Præfide Congregationis.

Pro feliciori successu Capituli proxime celebrandi, si ita Præfidi, & Visitoribus videbitur, unus Abbas ex alia Congregatione Ordinis Sancti Benedicti evocandus erit, qui D. Abbati Sancti Emmerani moderno Præfidi nostræ Congregationis assideat, primumque locum immediate post eundem Præfidem teneat; successive vero alii omnes Abbates juxta consuetam eorundem præcedentiam.

Intra triennium quoque omnia, quæ per Abbates singulos non commode expediri, neque tamen ad Capitulum Generale differri possunt, ad ipsum Præfidem referantur, petendo consilium, vel decisionem, pro ratione subiectæ materiæ juxta tenorem Regulae S. Benedicti, & nostras Constitutiones.

Ipsæ autem D. Præfex, vel statim, ponderatis rationibus, per se resolutionem dabit, vel in casibus dubiis, & gravioribus consilium a Visitoribus, aliisque Abbatibus vicinis prærequirit: atque hujusmodi Decisiones, seu Resolutiones D. Præfidis, licet ante confirmationem Capitularem vim statuti perpetui non habeant; tamen usque

dum causa in proximo Capitulo proponatur, sine oppositione, vel contradictione observentur.

Libera etiam sit appellatio singulis Religiosis, qui a proprio Abbate se gravari, & proinde justam appellandi causam habere credunt, ad D. Præfidem conceditur, eo tamen observato, ut per literas gravamina proponant, nec nisi vocati personaliter eundem accedant. Item, ut cum religiosa modestia, sine insolenti despectione proprii Abbatis provocaciones hujusmodi fiant. Quod si nec a D. Præfide iuste iudicatum quispiam censeat, ad Capitulum Generale, siquidem causa gravaminis sit gravis, & proportionata sit, provocare poterit, & a Capitulo Generali ad Sanctam Sedem Apostolicam, ad quam etiam semper, & quodcumque liber patet recursus. Quo facto omnis processus sit suspensus, etsi pro causarum, vel circumstantiarum qualitate, provocans hujusmodi in suo Monasterio quiete vivere non posse videatur, pro convenienti tempore ad aliud Monasterium transferetur per Præfidem.

Habeat Dominus Præfex sigillum speciale Congregationis in manu, & custodia sua, quo utitur in expeditione, seu communicatione Decretorum Capitularium, item recessuum, seu chartarum Visitatorum, etsi quæ alia non proprio, sed totius Congregationis, vel saltem nomine Domini Præfidis, & Visitorum expedienda erunt. Asservabit etiam Dominus Præfex omnia documenta, protocollo, aliaque scripta, quæ pro futuris eventibus asservari, ut supra, necesse erit: consignanda post expletum triennium suo successori.

In quem finem in uno Monasterio a Capitulo nominando Archivium constituetur, in quo documenta, quæ universam Congregationem concernunt, asservabuntur a duobus, vel tribus ab eodem Capitulo deputatis.

Insuper necessarium erit aliquale ararium, constituere, in quo singula Monasteria proportionatam aliquam collationem pecunie annuatim faciant, eo fine, ut in primis expensæ a Visitoribus in transitu ab uno ad alterum Monasterium faciendæ, sine novo Monasteriorum onere, deinde etiam alia, quæ emergentibus casibus nomine Congregationis expendenda erunt, ex hoc communi arario sumi possint. Atque hoc ararium sub custodia Domini Præfidis erit, qui cum duobus deputatis illius Monasterii, in quo ararium extiterit, inspectionem, & curam debitam habeat, atque singulorum portiones, seu taxas (certo anni tempore) recipiet, & completo triennio suo, de omnibus acceptis, & expensis rationem, unaque residuam pecuniam in Capitulo Generali deponet, novo Præfidi numerandam, & committendam, ac custodiendam, ut supra decretum est.

Dominus Præfex curabit, a quodam ad id specialiter deputato, describi ea, quæ notata digna per annum acciderint, spectantia ad Congregationem, utpote Monasteriorum accessiones, Superiorum Institutiones, amotiones, & depositiones, si quæ fiant, & alia negotia magni momenti, quæ suscepta per annum, vel terminata fuerint, & in alio Libro nomina Patronorum, Benefactorum, & Amicorum Congregationis, ac etiam extraordinaria benevolentie officia ab ipsis recepta, ut de iis successores suos, & alios docere possit, quos duos Libros ad Capitulum Generale deferet, Patribus exhibendos.

Quo-

Quolibet triennio Præfex Congregationis officium deponet, ita tamen, ut sexennio, & amplius illius officium continuari possit, si ita pro bono Congregationis disponendum Capitulo videbitur, dummodo tamen confirmatio fiat per secreta suffragia a duobus ex tribus partibus Vocatum in Capitulo existentium.

S. 3.

De Visitoribus, & Visitatoribus.

Ut visitationes Monasteriorum unde plurimum tam discipline Regularis conservatio, quam eorum, quæ in Capitulis Generalibus salubriter constituta sunt, executio pendet, cum auctoritate, & fructu fiant, ipse Dominus Præfex erit ordinarius primus omnium Monasteriorum Visitor: Præter quem duo alii Visitatores eligantur in Capitulo Generali, quorum unus semper cum Domino Præfide Visitatoribus intererit. Si Præfex non possit omnia Monasteria visitare, disponet cum Visitoribus, quænam soli Visitatores visitare debeant. Monasterium Domini Præfidis a duobus Convisitoribus visitabitur. In casu, quo propter ægritudinem, vel alia inevitabilia, eaque diuturna impedimenta sine Domino Præfex, five alii duo Visitatores non possent officio visitationis fungi, per Capitulum Generale quolibet anno, donec aliud statutum sit in Capitulo Generali provisio faciendæ, & eventualiter alii substituentur sunt, ne res tam salutaris, scilicet visitatio singulorum Monasteriorum omittatur, sed omnino perficiatur, & terminetur.

Quod si Præfex non adsit cum uno Visitatore, neque ipsimet duo Visitatores constituti simul adesse possunt in visitatione, adjugetur a Præfide cum consilio Visitorum uni Visitori socius ejus, vir capax, & in statutis faciendis Visitori auxilio esse possit, qui ad silentium servandum in iis, quæ ad Officium suum pertinent, eo modo, quo Visitor, adstringetur.

Pro primo triennio a proximo Capitulo inchoando, visitatio fiet quolibet anno pro majori Congregationis stabilitate, & perfectione religiosa disciplina introducenda, quæ visitatio annua, an continuis futuris temporibus continuanda sit, vel singulo solummodo triennio posthac instituenda sit, in Generali Capitulo decernendum erit.

Præter visitationes communes particulariter, & ex causa particulari, unum, alterumve Monasterium visitari poterit, ubi tamen velut in causa graviore Dominus Præfex consilio duorum Visitorum, vel etiam aliorum Abbatum vicinorum uti, nec nisi sufficienter informatus, & urgente necessitate ad singularem hujusmodi visitationem procedere debet. Officium principale, atque obligatio Visitorum juxta Sacros Canones *Cap. fin. de statut. Monach.* in eo consistit, ut:

Primo. De statu Monachorum, & observantiis regularibus diligenter inquirent, corrigant, & reforment, quæ juxta Regulam Sancti Benedicti, & nostræ Congregationis Constitutiones viderint corrigenda.

Secundo. Ita tamen ut delinquentes Monachos per Abbatem loci corrigi faciant, eisque injungi poenitentiam salutarem, vel etiam poenas delictis proportionatas.

Tertio. Ipsi etiam Visitatores, Monachos, quos contumaces invenerint, & rebelles, juxta modum culpæ Regulari censura, & debitis poenis percellant.

Quarto. Si vero Abbates in corrigendis Monachis suis juxta Visitorum mandata, inventi fuerint negligentes, moneantur, & corripiantur in proximo Capitulo Generali.

Quinto. Quod si Abbas fuerit inventus a Visitoribus nimis negligens aut dilapidator, vel alias merito ab officio amovendus, secundum præscripta Sanctorum Canonum *Cap. penult. & fin. de Stat. Monach.* disponendum erit.

Quod si quis ex gravi causa se injuste gravatum existimaverit, ad Visitatores, ut dictum est, recursum suum habeat, a Visitoribus ad Præfidem, & a Præfide ad Capitulum Generale, a Capitulo Generali ad Sanctam Sedem Apostolicam, ad quam etiam semper, & quodcumque liber pateat recursus. Casu vero quo quispiam, vel Abbas, vel Religiosus ad alium Judicem jussumque Dignitatis, vel qualitatis, aut præminentiæ sit, tam Ecclesiasticæ, quam secularis, appellare præsumperit, juxta Sacros Canones, & Summorum Pontificum Constitutiones, necnon Sacrarum Congregationum Decreta a suis Superioribus Regularibus puniatur. Tam in visitationibus, quam etiam in Capitulis triennialibus Secretarius adhibendus erit, qui Protocollo conficiat, aliaque expediat, quæ concipiendæ, & expediendæ sunt. Is vero de silentio fideliter servando, & quod sine commissione DD. Visitorum, vel Præfidentium nihil expedire, nec aliis communicare velit, præfatis juramento se obligabit.

CAPUT II.

De unione, & communicatione Monasteriorum Congregationis Bavaricæ.

S. 1.

De mutuis auxiliis, & subsidiis.

Quamvis præfens unio, & Congregatio non tollat, imo intendat, & supponat Monasteriorum primævo Instituto, & S. Regula conformem distinctionem, & separationem, & non minus in posterum, quam huc usque singula Monasteria singulares redditus, itemque proprios, & perpetuos Abbates habitura sint, quibus uti tota administratio, & dispositio porro commissa, ita eorum officium, & obligatio erit, secundum proportionem reddituum, & Monasterii constitutionem, tum œconomiam instituire, tum in suscipiendis Conventualibus eo intendere, ut in numero, & qualitate personarum catenus Monasteriis sibi commissis prospiciatur, quatenus aliena subsidia petendo, aliis oneri esse non debeant. In quem finem Præfex pro sua discretionem admonebit Abbates, quatenus in Monasteriis suis tot Religiosos habeant, quot supportatis aliis oneribus commode sustentari, ac pro feliciore statu Monasteriorum, tam in spiritualibus, quam temporalibus, prodesse poterunt.

Propter casus tamen extraordinarios, qui omni quandoque diligentia adhibita præcaveri non possunt, posteaquam per Congregationem erectam, omnia Monasteria quasi in unum corpus coalescerint, omnino oportebit in necessitate

A a a mu-

sentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem profus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quae ipsis presentibus haberetur, si forent exhibitae, vel ostense.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Pisc. die XVI. Octob. MDCLXXXV. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

CLIX.

Reformatur Breve circa Melitenfes ad solos ordinatos cum falsis Dimissoriis.

Hoc Breve ed. fuit 1684, Julii 1., Pont. 8., ubi vide notata. Item Inn. XII. Const. ed. 1683, Decemb. 14., Pont. 2. quae est de suscipiendis ordinibus extra tempora.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Ab Urb. VIII. privati fuerit. Fori privilegio Itali ordinati cum falsis dimissoriis.

LIAS postquam fel. rec. Urbanus Papa VIII. praedecessor noster per quamdam suam Constitutionem cujus initium est, Secretis aeterna providentia consilii &c. inter alia voluerit Italos, si quos tunc imposterum clericali characteri insigniri, vel ad minores ordines promoveri ab alieno Episcopo cum falsis Dimissoriis contigisset, etiam qualitatibus per Concilii Tridentini Decretum Cap. XVI. Sess. XXIII. requisitis praediti essent, nihilominus, secuta tamen prius desuper Judicis Ecclesiastici declaratione, fori privilegio minime gaudere, sed seculari Jurisdictioni, ut antea plene in omnibus subjacere, & subiectos esse; pro parte dilecti filii Magni Magistri Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, Nobis exposito, quod ut incommodis in Insula Melitenfi in dies insurgentibus occurreretur, Congregatio Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum die 8. Maji 1677. declaraverat Melitenfes ordinatos, seu ordinandos cum falsis, seu absque Dimissoriis, non gaudere privilegiis Clericalibus, sed posse praefatam Urbani praedecessoris Constitutionem per nos ad Insulam Melitae extendi. Nos supplicationibus ejusdem Magni Magistri nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati de memoratorum Cardinalium Consilio, supra expressam praefate Constitutionis Urbani praedecessoris dispositionem ad Insulam Melitae, itaut quod Melitenfes, quos cum falsis Dimissoriis vel sine Dimissoriis contigisset ab alieno Episcopo Clericali characteri insigniri, vel ad minores ordines promoveri, secuta prius Judicis Ecclesiastici declaratione, fori privilegio minime gaudere, sed seculari Jurisdictioni in omnibus subjacere deberent, auctoritate Apostolica extendimus, & ampliavimus, salva tamen semper in praemissis auctoritate supradictae Congregationis Cardinalium, & alias prout in nostris desuper in simili forma Brevis die prima Julii 1684. expeditis literis, quarum tenorem praesentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, plenius continetur. Cum autem animadversum fuerit decretum dictae Congregationis Cardinalium super

Idem Decretum fuit ab hoc Pontifice de Clericis Melitenfes ordinatis cum falsis, vel etiam sine dimissoriis.

Causa revisionis.

praemissis emanatum in illius extensione excedere sancita in §.4. dictae Constitutionis Urbani praedecessoris in ea parte, in qua includantur etiam ordinati absque Dimissoriis proprii Ordinarii, ideoque praefatae nostrae literae, quae juxta Decretum hujusmodi expeditae fuerunt, congruenter reformandae videantur: Nos opportune in praemissis providere volentes, de eorundem Cardinalium consilio, auctoritate praefata tenore praesentium reformamus supradictas nostras literas circa promotos, seu promovendos sine literis Dimissoriis, perinde, ac si emanassent dumtaxat quoad promotos, seu promovendos cum falsis Dimissoriis: Salva tamen pariter in praemissis auctoritate ejusdem Congregationis Cardinalium.

Reformatio, quae comprehenduntur solus ordinati cum falsis dimissoriis.

§.1. Decernentes easdem praesentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; sique in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula.

§.2. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXX. Januarii MDCLXXXVI, Pontificatus nostri An. Decimo.

CLX.

Confirmantur Constitutiones Congregationis Benedictinae - Bavaricae sub Invocatione Sanctorum Angelorum Custodum.

Dat. 6. Febr. 1686. An. 10.

Erectio hujus Congregat. habetur Const. ad 1684, Aug. 26., par. 8. & de electione Abbatum agitur Const. ed. 1686, Feb. 9., par. 10.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

MILITANTIS Ecclesiae regimini meritis licet imparibus per ineffabilem Divinae Sapientiae, atque bonitatis abundantiam praesidentes, ea, quae pro felici, prosperoque Congregationum Monasticarum, uberes in Ecclesia Dei bonorum operum fructus, assidue proferre satagentium, regimine, & gubernio provide, prudenterque constituta, & ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque inviolata persistant, & sub illorum directione Christiani fideles divinis obsequiis, sub suavi Religionis jugo mancipati, mandatorum Dei stadium facilliori in dies progressu decurrere, populumque Christianum, bono vitae suae exemplo, fructuosius edificare, & spiritualium aromatum odore perfundere valeant, Apostolici muniminis praesidio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

§. 1. Alias siquidem nonnulla tunc expressa Monasteria Ordinis Sancti Benedicti in Civitate Ratisbonensi, ac in Dominio dilecti filii nobilis viri Maximiliani Emmanuelis utriusque Bavariae Ducis, Sacri Romani Imperii Principis Electoris,

Referret erectio hujus Congregationis cum facultate coadendi Constitutiones.

respe-

respective, existentia, in unum corpus univimus, & conjunximus, sique unita, & conjuncta, alia Monasteria ejusdem Ordinis illis, sub certa tunc expressa forma, aggreganda, in novam Congregationem sub titulo Ss. Angelorum Custodum Bavaricam nuncupandam, ad instar Congregationis Helveticae, dicti Ordinis, perpetuo erectionis, & instituitimus. Ac eidem Congregationi, sic de novo erectae, & institutae pro bono ejus regimine, & gubernio, in primo ipsius Congregationis Capitulo generali, Constitutiones, quae tamen nullam validitatem, aut robur assequerentur, nisi postquam ab Apostolica Sede fuissent expresse confirmatae, efformandi facultatem tribuimus, & impertiti sumus, & alias prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 26. Augusti 1684. expeditis literis, quatum tenorem praesentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur.

Constitutiones a primo Capitulo Generale, an. 1684. edite, & jussu Pontificis correctae, & reformatae.

§. 2. Cum autem, sicut pro parte dilectorum filiorum Caesarii Abbatis Monasterii Sancti Emmerani Ratisbonensis Praefidis, & caeterorum Abbatum dictae Congregationis Bavaricae, Nobis nuper expositum fuit, ipsi eodem anno 1684. primum eorum Capitulum Generale in dicto Monasterio Ratisbonensi celebraverint, in eoque juxta facultatem sibi a nobis, sicut praemittitur attributam, nonnullas Constitutiones pro felici, prosperoque ejusdem Congregationis Bavaricae regimine, & gubernio efformaverint, quae in unum volumen redactae, & ad hanc Sanctam Sedem transmissae fuerunt, ac jussu Nostro a Congregatione nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Nostri S. R. E. Cardinalibus, & aliorum Romanae Curiae Praelatorum, ad easdem Constitutiones examinandas specialiter deputata, sedulo examinate, & aliquibus additis, aliis sublati, correctae, & emendatae sunt, tenoris, qui sequitur, videlicet.

PROEMIUM.

Intentio Congregationis Bavaricae Ordinis S. Benedicti sub titulo Sanctorum Angelorum Custodum a Sanctissimo Domino Nostro Innocentio Papa XI. auctoritate Apostolica anno 1684. noviter erectae, non est novam Regulam introducere, aut novas obligationes Religiosis, ad conscientias eorundem gravandas, imponere, sed collapsam Monasticam disciplinam juxta Regulam Sancti Benedicti, ad quam tam Abbates, quam caeteri Religiosi Nostri Ordinis vi votorum emissorum tenentur, ita restaurare, ut eadem Regula, juxta charitatis, & perfectionis leges debite observetur, ac Ecclesiae ritibus, & legibus omnia accommodentur. Quamobrem aliarum Congregationum laudabilium, nempe Cassinensis, S. Mauri, & Vallisoletae salutaribus Statutis, & declarationibus in praxim jam redactis, quantum possumus nos conformabimus, cuncta sic disponendo, ut nihil nimis arduum, & onerosum injungendo, iter Evangelicae perfectionis, & observantiae Regularis, uno corde, & animo in vinculo pacis, & charitatis, cum gaudio, & Spiritus consolatione curramus.

CAPUT I.

De forma, & Ordine Congregationis Bavaricae Congregatio Bavarica Ss. Canonibus, &

Summorum Pontificum Decretis, conformiter, eatenus formanda, & ordinanda est, ut pro debita observantia Regulae Sancti Benedicti in primis per media, tum Capitulorum Generalium, tum per Visitatores singulorum Monasteriorum perfectior Disciplina Regularis, eaque quantum possibile erit, conformis in omnibus Congregationis hujus Monasterii introducat, & conservetur.

§. 1.

De Capitulis, seu Conventibus Generalibus. Singulis triennis, inchoando a proxime celebrando Capitulo aliud Generale Capitulum celebrabitur in aliquo Monasterio ad hoc, in quo omnes Abbates (nisi Canonicas praedictiones habeant) personaliter conveniant, & continuis aliquot diebus diligentissime tractent de reformatione Congregationis, & observantia Regulari, aliisque rebus ad regimen Congregationis pertinentibus.

Convenientes vitam ducant communem, omni superfluitate exclusa, refectionem in mensa regulari sumant, continuata lectione libri spiritualis per totam mensam, fiatque a singulis proportionata expensarum refusio illi Monasterio, in quo Capitulum celebratur.

In proximo Capitulo praesidebit D. Caesarius Abbas S. Emmerani, qui novissime electus fuit in Praesidem Congregationis: in aliis vero eligentur in principio Capituli per vota secreta in scriptis Praefes, & duo Visitatores in hoc quoque proximo Capitulo tali modo eligendi erunt unaque cum Praeside eidem praesidere debebunt, directorem habebunt, proponenda proponent, consilia, & vota aliorum requirent, atque secundum ea, quae scilicet per majorem partem suffragiorum ultra medietatem fuerint conclusa, & approbata, recessus, seu statuta Capitularia consicient, & quod taliter circa observantiam Regulari rite, & recte statutum fuerit, inviolabiliter observetur ab omnibus, omni excusatione, contradictione, & appellatione remotis.

Ipsae vero modernus Abbas S. Emmerani proximum generale Capitulum a Monasterio ab eo deputando indicet: futura vero ejusmodi generalia Capitula a Praeside pro tempore existente, vel eo non existente, aut legitime impedito, a primo Visitatore, congruis temporibus intimari, ac convocari debebunt in loco a praecedenti Capitulo Generali designato.

Qui legitime impediti comparere personaliter non poterunt, constituent (docto, prius de ejusmodi legitimo impedimento, traditaque in scripto potestate) Procuratorem, sive unum ex aliis Abbatibus, sive Priorem, aut alium Religiosum Conventualem, seu Monasterii, qui proinde omnibus consultationibus intererit, & inter Abbates (ultimo tamen loco) sedeat, & votum dabit. Quod si plures sic constituti Procuratores adfuerint, is inter eos, sed post omnes Abbates, sessionis, suffragiisque servetur ordo, qui inter Abbates constituentes, si adessent, servetur.

Omnia, & singula Monasteria, sive singuli Conventus Religiosi, Congregationis nostrae Conventualem Sacerdotem, majori suffragiorum Conventus parte, in Procuratorem electum, ad Capitulum Generale ablegabit, singulari memoriali instruendum, cui ipsorum nomine tum gravamina, tum alia proponenda committentur, qui

mutuis auxiliis, & subsidiis succurrere, atque sic fratrem a fratre adjuvari.

Quod præcipue circa personas facile, & frequentius necesse erit, si videlicet, in uno Monasterio non sint satis idonei pro officiis, cura, animarum, instructione aliorum &c., vel e contra si sint, quibus, vel propter valetudinem, vel alias causas emergentes, ad corporis, & animæ salutem conducere videatur loci mutatio. Hisce casibus omnino succurrendum mutuo, atque unanimiter curandum, qualiter tum animæ salventur, tum Monasteria singula in bono statu conserventur. Et quidem ordinarie hæc materia ad Capitulum Generale referenda, ibique communibus consiliis de modo, & mediis resolvendum erit: si tamen periculum in mora apparebit, D. Præses cum consilio duorum, vel trium Abbatum, eorum maxime, de quorum interesse agitur, interim usque dum in Capitulo plenius provideatur, disponere, & omni meliori modo, quo potest providere debet. Ad hunc igitur finem, ut exigente iusta causa Religiosorum de uno ad alterum Monasterium translatio commode fieri possit, in posterum omnes ad Novitiatum, seu Professionem in quocumque nostre Congregationis Monasterio admittendi, se obligabunt expresse, quod a loco Professionis ad tempus discedere, & in alio Monasterio vivere, aut functiones injungendas subire teneantur, quoties id in Capitulo Generali, vel Domino Præsidi, sive pro exigentia alterius Monasterii, sive pro sua propria salute necessarium videbitur, eo tamen salvo, quod quilibet in Monasterio Professionis suæ semper jus, & titulum, item vocem activam, & passivam retineat, ad quod etiam regressum, cessante causa translationis habeat: neque enim absolute, vel in perpetuum aliquis alio transferretur (nisi forte causa omnino extraordinaria, & specialissima id postularet) sed omnes sic translati in visitatione, aut Capitulo Generali se insinuare, & restitutionem ad locum Professionis urgere possunt, exaudiendi, si specialis ratio non obstat.

De iis porro, qui hæcenus absolute stabilitatem loci professi sunt, sine obligatione ad prædictam translationem, confidimus eos, vel ultra in hoc ipsum statutum consenturos, seque prædicto modo obligaturos, vel saltem difficiles non fore, si exigente necessitate, aut rationabili causa ad transitum temporalem de suo ad aliud Monasterium requirantur.

§. 2.

De communi Novitiatu.

Inter occasiones, quibus ab uno Monasterio, aliis utiliter succurri potest, præcipue videntur circa Novitios, & Novitiatum, ubi frequentes defectus se se hæcenus prodiderunt, dum vel alicubi non fuerunt, qui cum debito fervore & scientia Novitios in solidiori accessu instruerent & manuducerent, vel Novitii singulares, aut nimis pauci in uno Monasterio non poterant ab aliis separari, & in exactiore disciplina educari.

Vbi unicum remedium occurrit communis Novitiatu, si videlicet Novitii in uno, vel si numerus magnus esset, duobus Monasteriis Novitiatum subeant, sub idoneo ad hoc munus Magistro, ex quocumque Monasterio eligendo. Interim quia aliunde rationabile, & necesse est, ut

tum Novitii Constitutionem Monasterii, in quo citra casum, & causam specialem constanter vendum, tum etiam superiores, & Conventus mores, indolem, & animi propensiones Novitorum, quos in perpetuos Confratres, & Convictos suscipiunt, rite probent, & experiantur: Primo quidem Novitii, sive Postulantes per duos menses in habitu seculari, & in Monasterio, in quo suscipiendi sunt, manebunt, Officiis Divinis, aliisque exercitiis regularibus intererunt, cellam in dormitorio occupabunt, & in Refectorio communi cum aliis refectorem sument: tum ad Monasterium Novitii instruendis deputatum mittentur, in quo instruentur, & annum integrum permanebunt, quo peracto, ad Monasterium, in quo vota emissuri sunt, revertentur, ibique profitebuntur, si majori suffragiorum Conventus numero approbentur. Quæ omnia sic fient, ut secundum divisionem anni probationis a Sancto Patre Benedicto in tria tempora, duorum in primis, dein sex, & ultimo quatuor mensium pro trina deliberatione, & resolutione factam Novitii primam probationem sic perficiant, ut intra illud tempus singulariter in recitatione Breviarii, & Ritibus, seu Cæremoniis religiosis exterioribus sedulo instruantur: postea in altera probatione circa interiorem hominem veram vite spiritualis perfectiorem, secundum solida ascesis principia instruantur, ac deinde expleto hoc tempore, juxta præscripta in Regulis Sancti Benedicti, per reliquum anni spatium exercentur, & tunc ad proprium Monasterium, in quo professionem emissuri sunt, cum Literis testimonialibus, & iudicio Domini Abbatis, ac Magistri Novitorum revertantur per aliquod tempus pro Abbatis arbitrio, probandi, quantum in communi Novitiatu profecerint, & an satis capaces, & idonei sint, qui ad professionem admittantur. Quod si ex causis rationabilibus a majori parte Capituli probatio cuiusquam Novitii videatur ultra tempus consuetum extendenda, professio differri eoque poterit, donec Novitii mores, & genius omnino perspecta sint, Præsidi vero desuper debita relatio singulis vicibus dabitur.

Novitii omnes proponuntur toti Capitulo Monasterii illius, in quo erit Novitiatu communis probationis tempore, singulis quatuor mensibus examinandi, quo in examine exquiretur, quid quisque in illis reprehensione, aut emendatione dignum videatur, unde, vel dimissionis, seu admissionis possit fieri iudicium, & ultimo mense communis Novitiatu finito, priusquam ad propria Monasteria Novitii cum Literis remittantur, in Capitulo singuli Religiosi mentem suam super capacitate, & incapacitate eorumdem declarabunt.

Emissa Professione, qui ad studia Rhetorices, & Philosophiæ applicandi erunt, statim ad Monasterium in hunc finem pro studiis designandum, mittentur. Qui vero studiis non applicabuntur, vel Sacre Theologiæ studio immediate vacare debent, prius per annum integrum in proprio Monasterio, sub regimine pii Patris Spiritualis exercitiis, & meditationibus unice applicandi erunt, nisi iustis de causis super hoc Abbati de consensu Præsidis, & Visitatorum, cum aliquibus dispensandum visum fuerit.

Tam in Monasterio, ubi Novitii instruentur, quam in illo, ubi Juniores professi studio Rhetoricæ, ac Philosophiæ applicantur, variis dormito.

mitioris, si fieri possit, recumbent: quod multo magis observandum erit, si in eodem Monasterio, tam Novitii, quam dicti Juniores Professi studiis operam dantes constituerentur; quo in casu, excepto Choro, & communi Refectorio, debita separatio fiet inter Novitios, & alios. Ad Monasterium pro dictis studiis deputatum, Abbatem omnes Fratres iisdem studiis applicandos mittere tenebuntur, quorum etiam, in parte Juniorum pie, & religiose institutioni insuper præficietur unus Pater Religiosus, vir gravis, maturus, & pietatis exercitiis præ aliis deditus, qui illos ad exactam Sanctæ Regule observantiam verbo, & exemplo inducat: ex qua eadem ratione in dicto Monasterio, respectu aliorum quoque Religiosorum, disciplina ad majorem, sive Novitorum, sive Juniorum Professorum adificationem, exactissime observabitur.

§. 3.

De Communi studio Literarum.

Vt vero Fratres nostri e Lectione Divina majorem consolationem ac uberiores fructum accipere, & alacrius vite solitariae labores, & exercitia subire valeant, hortamur superiores, ad quos id spectat, ut in studiis Philosophiæ, & Theologiæ, aliisque disciplinis, quæ ad Sacrarum Literarum intelligentiam maxime conducunt, suos Monachos sedulo exercent, eisque nulla in re desint, quæ in hujusmodi studiis, majorum, nec non Confratrum nostrorum, præsertim, qui sunt de Congregatione S. Mauri, exemplo proficere, ac subinde, in rebus suis ad Dei gloriam, & animarum profectum possint utiliter occupari, ad quorum studiorum statum felicem, quæ sequuntur declaramus observari debere.

Quamvis in vicinis Accademis passim extant convictus specialiter pro Religiosis ad studia mittendis, ordinati: quia tamen in pluribus Monasteriis, partim propter defectum mediorum, seu sumptuum, qui in hujusmodi convictibus, ad magnam quantitatem annuatim excreverunt, partim ob alias causas, non omnes ad publicas Accademias mitti potuerunt, ideoque non pauci hæcenus in suis Monasteriis sine sufficienti instructione, & profectu literario detenti, rudes, & inhábiles, otii magis, quam librorum amatores evaserunt, cum ingenti suo, & Monasteriorum dispendio; ideo ut hac in parte per Congregationis nostre unionem succurratur, in uno, vel pluribus Monasteriis, Gymnasia, & Scholæ aperiantur, ubi Religiosi in studio Rhetorices; in Philosophiæ, casibus conscientiæ, & materiis Theologicis præsertim illis, quæ pro cura animarum, & instructione populi, in sana, & orthodoxa Doctrina necessaria sunt, & in aliis similibus ad sufficientiam erudiantur, & educantur.

In quem finem præter illud Monasterium, juxta superius dicta, pro studio Rhetorices, & Philosophiæ destinandum, aliud constitui debet pro studiis Theologiæ Scholasticæ, ac Positivæ, Sacre Scripturæ, & Sacrorum Canonum, atque linguarum, quæ ad Sacre Scripturæ intelligentiam conducunt. Quod si unum Monasterium pro his omnibus studiis modo nominatis, nimis angustum foret, duo deputari poterunt, arbitrio Capituli, toties quoties necesse videbitur ab uno ad aliud Monasterium mutando. Professores, sive Lectores, ea & Magistri tam Rhetorices,

quam Philosophiæ Sacre Theologiæ Sacrorum Canonum, & aliorum studiorum prædictorum assumuntur, sive ex nostra, sive ex alia nostri Ordinis S. Benedicti Congregatione, nec ab alia nostri Ordinis S. Benedicti Congregatione, nec ab alia alterius Ordinis assumi poterunt, nisi de speciali licentia Sanctæ Sedis Apostolicæ, ad supplicationem Capituli, evocentur. Ut porro Religiosi in spiritu propriæ vocationis, & Religiosæ Disciplinæ observantia fusius conserventur, ad Academias publicas, nullus post hac mitti poterit, nisi a Capitulo Generali, ex iustis causis, pro quovis casu particulari, id expresse concedatur.

Quatenus studia memorata in nostra Congregatione magis floreat, in Monasteriis expresse ad eadem deputatis, & ut sumptus, cum in finem faciendi, quantum possibile fuerit, evitentur, qui Theologiæ Morali studio solummodo applicabuntur, in propriis Monasteriis suis remanentes, ibidem Lectorem proprium, ad hoc deputatum, habebunt, qui bis ad minus in hebdomada, Lectiones e Theologia Morali habeat, & ab eodem, vel alio una vice saltem ex Sacra Scriptura alia Lectio habeatur.

Ad prædictorum executionem Magistri, seu Professores, præ cæteris ad hoc munus idonei, advocandi, & assumendi sunt, eisque uti respective etiam eorum Discipulis, per DD. Visitatores, vel Capitulum Generale, eatenus prospiciendum erit, ut commode, & sine impedimento, vel defectu necessariorum studiis vacare possint. Porro quia nec Fratres studiosi, neque Novitii in Monasteriis, ubi studium hujusmodi, vel communis Novitiatu instituitur, sine incommodo, & impensis ali possunt, aliqua refugio, seu compensatio faciendæ erit: & primo quidem curandum est, quantum possibile, ab uno ad alterum Monasterium hujusmodi onerum translatio fiat, quatenus mutua sibi vicem reddendo vicissim in eodem genere compensent. Si quæ vero Monasteria ad hoc qualificata, & satis capacia non sint, ea pro suis, quos ad studia, seu Novitiatum mittunt, vicissim alios Religiosos recipiant, siquidem ita occasio ferat. Sin minus, vel in pecunia moderatam aliquam refusionem, maxime si Novitii, aut Confratres studiosi patrimonium, vel ab eorum parentibus, sive consanguineis subsidia habeant, vel in alio genere, essi non tunc statim, saltem cum tempore recognitionem præsentent: ubi tamen nec exacta, & plena refugio, maxime a Monasteriis alias penuria laborantibus exigenda, sed propter commune Ordinis, & Congregationis bonum, incommodum, & pars expensarum supportanda erunt, eo solum observato, ne unum, alterumve Monasterium intolerabiliter gravetur, atque ita alia vice impossibilitatem causari, & admissionem tot hospitum, iuste recusare possit: quod tamen arbitrio, & iudicio Abbatum in Capitulo congregatorum, committendum, & votis majoribus standum erit. Pro generali regula observandum est, ut sumptus pro personis ab uno ad utilitatem alterius Monasterii translatis, solvantur a Monasterio, in cuius utilitatem talis ordinatio facta fuit: si denique mutatio fiat ob utilitatem ipsius personæ, sive Monasterii, ex quo alio mittitur, solvantur sumptus ab eodem Monasterio. Quamvis